627/01

Den 10. september 2001 blev i sag nr. 54.900:

xxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Industriens
Pensionsforsikring A/S
H.C. Andersens Boulevard 47
1553 København V.

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har pensionsforsikring i Industriens Pensionsforsikring A/S, påstår ved sin advokat selskabet pligtig at anerkende, at klagerens generelle erhvervsevne er nedsat med mere end 50%.

Selskabet har redegjort for sagen i skrivelse af 24/1 2001 til nævnet, og i skrivelsen hedder det bl.a.: "B.P. [klageren] blev optaget i Arbejdsmarkedspensionen den 17. januar 1994 via sit ansættelsesforhold på L...værftet, hvor han arbejdede indtil 3. juni 1999, hvor han blev afskediget på grund af sygdom. B.P. overgik derfor til bidragsfri dækning i 12 måneder fra den 1. juli 1999. Han blev hvilende medlem den 1. juli 2000, hvorved retten til invalide- og dødsfaldssum bortfaldt. B.P. kom til skade med højre albue den 28. august 1998 under arbejdet, hvor han trak i en container og fik pludselige smerter i højre albue (tennisalbue). I erklæring af 19. marts 1999 fra egen læge fremgår det, at B.P. har været i såvel blokadebehandling som fysioterapi og immobilisering. I november 1998 blev han henvist til ortopædkirurgisk afdeling med henblik på vurdering, hvor han efter 14 dage i gips blev afsluttet uden, at der var sket ændring i tilstanden. Egen læge konkluderer, at B.P. fysisk ikke fejler andet end tennisalbue og derfor teoretisk kan tilbydes arbejdsprøvning indenfor andet arbejdsområde. B.P. kommer første gang i arbejdsprøvning i perioden 16. august 1999 til 17. september 1999 med 37 timer ugentligt i Terapien på De Gamles Hjem og skal klare forefaldende arbejde. Den 7. sep-

tember 1999 bliver B.P. opereret med dekompression af nervus radialis på højre side og af journaludskrift af 19. oktober 1999 fra Ortopædisk afdeling, Odense Sygehus fremgår det, at operationen har haft god effekt på de umiddelbare smerter, mens tennisalbuesmerterne er uændrede. Hospitalet har ikke yderligere tilbud og konkluderer, at en kombination af nervekompression, blokade samt øvelser vil medføre gradvis bedring. I statusattest af 19. januar 2000 fra egen læge konkluderes, at B.P. erhvervsevne i forhold til det tidligere job som servicemedarbejder på L...værftet er tilnærmelsesvis 0 og ikke kan holde til armbelastende arbejde, hvorfor han må i revalidering, hvor der tages hensyn til den dårlige højresidige armfunktion. I erklæring af 10. marts 2000 fra speciallæge i ortopædisk kirurgi A.P.H., som er udfærdiget på begæring af Danica fremgår det, at det helt må afhænge af forløbet af B.P.'s arbejdsprøvning, om han igen kan indgå i en fuld arbejdsplads eller muligvis må nøjes med et fleksjob. Hvis han ikke tåler yderligere belastning, kan pension blive aktuelt. Den 13. marts 2000 ansøger B.P. om helbredsbetingede ydelser. I brev af 28. juni 2000 meddeler vi, at sagen stilles i bero, da han er i arbejdsprøvning, og at vi derfor ikke kan træffe afgørelse i sagen, fordi hans situation stadig er uafklaret. B.P. kommer i arbejdsprøvning i perioden 20. marts 2000 til 23. juni 2000 på fuld tid hos glarmester S.S.H. ... hvor hans arbejde bestod i at tilskære glas og være med ved opsætning af ruder samt oprydning på værkstedet. Stopper før tid den 5. maj 2000. Der bliver etableret en tredje arbejdsprøvning den 13. juni 2000 på normale vilkår i en købmandsforretning, hvor B.P. skal tage sig af forskellige forefaldende opgaver såsom at betjene kunder, afhente varer, sætte på hylder, rydde op, lave lagerarbejde m.v. Det konkluderes den 3. august 2000 efter tredje arbejdsprøvning, at B.P. ikke kan vende tilbage til arbejdsmarkedet på ordinære vilkår, men at han kan klare et fleksjob, hvor der tages hensyn til hans fravær og timeantallet. Den 18. september 2000 starter B.P. på prøve som pedelmedhjælper i en skolefritidsordning med en ugentlig arbejdstid på 20 timer, som gradvist skal forøges til 37 timer om ugen. Fleksjob som pedelmedhjælper bevilges med virkning fra 1. november 2000 med 37 timers arbejdstid. Vi genoptager B.P.'s sag den 17. oktober 2000, da vi modtager akter fra Nyborg Kommune, hvori det fremgår, at B.P. er godkendt til fleksjob. Sagen bliver forelagt vores lægekonsulent til udtalelse. Lægekonsulenten anfører i sit skøn af 23. oktober 2000, at der ikke er nogen tvivl om, at B.P. har tennisalbue, som nu er to år gammel. Det er endnu principielt for tidligt at sige, at den er kronisk, idet tennisalbuer principielt er en forbigående lidelse og bør kunne behandles. Normalt vil man afvente fire år, før man vil statue-

re, om der er tale om en kronisk lidelse. Hvis lidelsen på nuværende tidspunkt skal vurderes som kronisk, vil erhvervsevnen være noget nedsat i armbelastende arbejde men under ingen omstændigheder nedsat med det halve i alle erhverv. Den 26. oktober 2000 meddeler vi derfor afslag på invalidesum. I brev af 30. november 2000 klager advokat B.S.J. på B.P.'s vegne over vores afgørelse, idet han anfører, at B.P. i forbindelse med tildeling af fleksjob er blevet vurderet til ikke at have nogen erhvervsevne af betydning inden for alle erhverv. I brev af 8. december 2000 anfører vi, at vi har vurderet, at B.P.'s erhvervsevne er noget nedsat i armbelastende arbejde, men vi finder ikke, at hans erhvervsevne i alle erhverv på nuværende tidspunkt er varigt nedsat med mindst halvdelen. Vi er opmærksomme på, at B.P. er ansat i fleksjob som pedelmedhjælper, men det ændrer ikke på vores afgørelse. Vi fastholder vores afgørelse af 26. oktober 2000 om afslag på udbetaling af invalidesum."

I kommunens evaluering af det tredje arbejdsprøvningsforløb hedder det bl.a.: "03.08. 2000 ... Arbejdsvurdering. Formålet med arbejdsafprøvningen af B. var at finde ud af, om han kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet på ordinære vilkår, eller om der var eventuelle skånehensyn. Hans arbejdsfunktioner på stedet har været betjening af kunder, afhentning af varer, sætte på hylder, rydde op, pakke varer ud, sætte på lager og hvad der ellers er af forefaldende opgaver i butikken så som rengøring. B. har forsøgt sig med fuld tid, men har ikke kunnet varetage jobbet fuldt ud, som oftest har han kunnet arbejde 3-4 timer dagligt, de dage hvor han har været 7 timer på arbejde, har han enten måttet lægge sig syg næste dag eller ikke kunnet være 100% på arbejdspladsen. Han får meget hurtigt, som oftest 10-15 minutter, efter han er gået gang med en funktion, ekstraordinært. ondt i sin arm. B. siger, at han har kroniske smerter i albuen, som når vi taler om smerter her, så er det fordi, at smerterne bliver så voldsomme, at han ikke kan varetage funktionen. B. siger, at det giver sig udtryk ved, at det trækker ned i over- og underarmen. A. [butiksejeren] oplyser, at han som oftest, når han får ondt, trækker sig tilbage, og hun er bestemt ikke i tvivl om, at han har stærke smerter i armen. Der er ikke forskel på, om det er tunge eller lettere løft eller ting, han arbejder med, smerterne dukker op ved konstant brug af armen ved samme funktion efter 10-15 minutter, f.eks. har han forsøgt sig en del med kassefunktioner, butikken har en scanner, hvor man scanner varenummeret ind og så vises prisen på kasseapparatet, her havde han med sin højre arm scannet priserne ind og med venstre arm fået varerne op på di-

sken, der er som regel kun gået et kvarters tid, før han har måttet opgive denne funktion pga. stærke smerter i armen, og som før sagt gælder det egentlig alle funktionerne i butikken. A. oplyser, at hun er ikke i tvivl om, at B. meget gerne vil arbejde, det har han i hvert fald givet udtryk for på arbejdspladsen, og sådan har hun også følt, at det har været, som hun selv siger "han gør virkelig, hvad han kan". Ut. vurderer, at pgl. ikke kan vende tilbage til arbejdsmarkedet på ordinære vilkår. Han har været arbejdsafprøvet 3 gange, og i alle 3 tilfælde, har [han] ikke kunnet arbejde optimalt med højre arm, i alle arbejdsafprøvninger har der været en del fravær endda et stort fravær. Det er min klare opfattelse, at B. vil kunne klare sig i et fleksjob, hvor der tages hensyn til hans fravær, og hvor der kan tages hensyn til timeantallet."

Af sagens akter fremgår, at Danica, efter at have bevilget midlertidige ydelser, stoppede udbetalingen pr. 1/6 2000 med henvisning til, at selskabets lægekonsulent vurderede, at klagerens generelle arbejdsevne ikke var nedsat til mindre end halvdelen af den fulde arbejdsevne efter dette tidspunkt.

Klagerens advokat har i klageskrivelsen af 3/1 2001 til nævnet bl.a. anført: "Der er udarbejdet speciallægeerklæring af A.P.H. den 10.3.2000 ... Der henvises til resumé og konklusion. Jeg henviser desuden til statusattest af 19.1.2000 ... hvoraf fremgår 'Patientens erhvervsevne i forhold til det tidligere job som servicemedarbejder ude på L. Værftet er tilnærmelsesvis 0, kan ikke holde til armbelastende arbejde og må derfor i et revalideringsforløb, hvor man kan tage hensyn til patientens dårlige højresidige armfunktion'. Desuden anføres det: 'Der er ingen behandlingsmuligheder, erhvervsevnen i forhold til tidligere er meget dårlig, til det brede arbejdsmarked har patienten ressourcer, men han kan ikke bruge sin højre arm, heller ikke til skrivearbejde' ... På baggrund af ovennævnte skal jeg anmode Dem om at ændre afgørelsen fra Industriens Pensionsforsikring A/S, således at det lægges til grund, at B.P.'s erhvervsevne er nedsat med mere end 50% med deraf følgende udbetaling af pension til B.P. til følge."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "§ 8. Invalidesum Den i pensionsbeviset fastsatte ret til invalidesum indtræder, når den forsikredes erhvervsevne efter forsikringens ikrafttræden før det fyldte 60. år på grund af sygdom eller ulykkestilfælde skønnes varigt nedsat med 1/2 eller mere af den fulde erhvervsevne. Stk. 2 Forringelsen af erhvervs-

evnen bedømmes af Industriens Pension under hensyn til den pågældendes forhold efter lignende regler som i lovgivningen om sociale pensioner. Stk. 3 Industriens Pension kan som en yderligere betingelse for retten til invalidesum kræve, at det offentlige har bevilget mindst forhøjet almindelig førtidspension."

Nævnet udtaler:
Forsikringsbetingelsernes § 8 stiller som betingelse for tilkendelse af invalidesum, at den generelle erhvervsevne varigt skønnes nedsat med 1/2 eller mere af den fulde erhvervsevne.

Efter en gennemgang af sagens akter finder nævnet det ikke tilstrækkeligt sandsynliggjort, at klagerens erhvervsevne er varigt nedsat med mindst 50%.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand